

Publicerad 2013-10-16 14:23 av Ole Sunnerfjell

Hösten är reflektionens tid, saknaden, framtidstron, förhoppningen, konstaterande händelser som spökar, avslutar eller börjar med nytt ljus.....

Dikten är tonsatt och kommer snart att publiceras här

Ljus o mörker

Mina steg de vacklar i månens sken,

tankarna drar bort från sol o strand.

Båten ligger stilla i den bleka hamn.

Tidens musik är tystnadens ton ,

inga fåglar vill sjunga sin varma duett.

Bara skrapet av löv som faller ner.

Skogen till höger den visar sin stam,

himlen är mörk utan tecken på hopp,

Sjunker ner på en bänk som ännu står kvar.

I minnenas kvarter lyfts tankarna fram,

skratt o glädje som i hösten begravts.

Vågar vi tro på drömmens måleri?

Sitter vi då kanske länkade ihop,

på en kulle, sten eller i ankrad båt.

Livet som var kommer åter igen.

Livet som lekte finns kvar för en del,

för andra blir tystnaden evig o mörk.

Det sista vi har är att tro på livets hopp

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ole Sunnerfjell med Poeter.se id #43533 innehar upphovsrätten